

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **O. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 4. 2005, č. j. 64 Az 159/2004 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 19. 8. 2004, č. j. OAM-2575/VL-20-06-2004. Tímto rozhodnutím žalovaný žádost stěžovatelky o azyl zamítl jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 2 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně namítala, že s rozhodnutím krajského soudu nesouhlasí, citovala procesní ustanovení zákona č. 76/1967 Sb. správního řádu, kterých se měl žalovaný při správním řízení dopustit, aniž by namítaná porušení jakkoli specifikovala, a dále se v kasační stížnosti odvolávala na Příručku postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků. Současně stěžovatelka navrhla, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelkou splněna, neboť stěžovatelka nedoložila, že by byla zastoupena advokátem na základě plné moci, když v kasační stížnosti požádala, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti právní zástupce ustanoven. V reakci na tuto žádost zaslal Krajský soud v Ostravě stěžovatelce ke zjištění osobních a majetkových poměrů tiskopis s výzvou datovanou dne 9. 6. 2005 k vyplnění

a doručení formuláře ve lhůtě 15 dnů tak, aby mohl posoudit důvodnost podané žádosti. Protože se krajskému opakovaně nepodařilo stěžovatelce zásilku doručit, požádal Oddělení ciz. Policie ČR v Mladé Boleslavi o prověření pobytu stěžovatelky. Cizinecká policie krajskému soudu sdělila, že stěžovatelka je přihlášená na adrese : L., V. č. 49, M. B. Z této adresy se zásilka krajskému soud vrátila se sdělením, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Dne 31. 8. 2005 Policie ČR, ředitelství služby cizinecké policie krajskému soudu sdělilo, že stěžovatelka má vydané vízum za účelem strpění do 5. 6. 2006 na výše uvedené adrese ve V.

Dne 15. 9. 2005 vydal krajský soud usnesení č. j. 64 Az 159/2004, kterým ustanovil stěžovatelce, jejíž pobyt nebyl znám, dle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu opatrovníka, paní L. V., pracovníci Krajského soudu v Ostravě. Opatrovníkovi byla doručena výzva k doložení majetkových poměrů. Protože stěžovatelka ve stanovené lhůtě své majetkové poměry nedoložila, nemohl krajský soud posoudit předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a proto usnesením č. j. 64 Az 159/2004 - 45 ze dne 15. 2. 2006 stěžovatelce zástupce z řad advokátů neustanovil. Současně stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení výzvy předložila soudu plnou moc pro advokáta, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Zároveň krajský soud stěžovatelku poučil o tom, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelka ve stanovené lhůtě na výzvu soudu k předložení plné moci udělené advokátovi nereagovala.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ani přes shora uvedené nedoložila, že by byla zastoupena advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupena ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu